Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

one huī rei subdidit dicens. Sic boni dispensa
tores multiformis grē dī. Atq; adhuc adicit.
Siquis loq̄t. quasi sermones dī. Siq̄s mini
trat tanquā eruirtute quā amministrat
ds. de si apte dicat. Humilit̄ impendite bo
nū primis. quia sciis uob ee qd habetis.
Quelibe enim pēna uirtutis. cū ad primū
impe endo tendit. recta ñ erit. si humili
tate caruerit. Seq̄t. Unū quoq; duab; alis
uelabat corp suū altum similit uelabat.
Qua enī p corp suū actio. p alas ū uirtutes
sigent sup iam dicim. Et cū dicat subsirma
nto aut pēne eor recte alti adaltum: ꝗ ren
dum est qualit subdit. unū qdq; corp suū
uelabat. duab alis. Qua mre patent indi
cat. qa ꝗ pēnas aliud adaltum tendebant
tam duab; alis corp ppriū uelabant. Quid
est hoc ñ quia sic debem uirtutes q̄s acce
pim alis impendere. ut ea inquib peccaui
mi. ñ desinam eiure cogitare? treatū nrm
cotidie primorem. ipenitentiā plangere.
Duas enī alas supi qb corp suū uelabatur.
timorē ipenitentiam dicim. Sic q̄ incar
tate crescam. ut pēnas tendam adprimos:
sic pennas tendam inprimos. ut nūquam
desinam cogitare iplangere nosmet ipsos.
Pēne tendant uerta. pēne cooptant corpa.
ut ꝗ debonis actib pbeam exempla. et
mala quę egim abs dant a iudicio. timor
ipenitentia. In translatione aut ueri. de
ys alis dū singlis due iuncte. tegentes
corpa eor. Inqb ubis intelligit. qa ipse
erant penne que iungebant altis adaltū.
ipse q eor corpa cooptebant. Quod pfīgam
bene accipit? qa ille nos uirtutes apd dm
omipotentē pregum. quas in caritate pri
mis inpim. atq; iungim? cū quib dum
ocordit unum. mala que fecim uelam.
Possum q̄ ꝗam phas alas duo pcepta cari
tatis intelligi. amor scilicet dī primi. d
mando enī dm. nra inmob mala pseqm
id ē corp uelam. diligendo aut primū ei
mq possum pdee festinam. id ē alas adaltum
tendim. Hoc aut qd subdit. altum simili
ter uelabat. in translatione ueri ñ habetur.
Et queri potest cur p quā dictū est. unū qdq;
uelabat corp suum duab; alis. subiungit.
altum similit uelabat. Translationē aut
lxx. intpū. aqle theodotionis. simma
chi sollicite pseruantes. nichil erhis ubis
inuenim. s; beati iheronimi septam legentes.
agnoum q hanc sententiā in hebrea uitate ita
posita ñ qdē uerta ubū. s; uerta sensū in
uenit. Queri ꝗ enī potest cur p q dictū ē
unū qdq; uelabat corp suū? stati subdit.
altum similit uelabat. Si enī diceret u
nū altum. loquendi ratio staret. Post q
ū dictū est unū qdq; cur dr altum? cū
iniuno q; oms oppendunt. s; si ꝗ pfector
uta. ipficientū mita distinguimus.
iunū qdq; altum ñ irrationabiliter
positū uidem. Qui enī isua deflent uir
tutū pēnas adprimos inexemplū tedit.
peculdubio pfecti sunt. Sunt aut pleriq;
paruulor. qui eor lacmas ocupiscunt et
imitant. iq nudi insus praultanibus
irati accendunt ut plangant. in flamat
adpenitentiā. atq; ut uelare scos corpa
sua ospiciunt. ita ipsi quoq; lacmarum
suaw alis uelant. De ipsos enī magnis in